

Statshusholdning. Ogsaa jeg finder, at det er en Statshusholdning, saa slet, som vi overhovedet nogen Sinde have haft den her i Landet, men at det skulde kunne bevæge Folketinget til at vise lige saa slet en Økonomi, til at efterligne Regeringen i at smide Pengene ud af Vinduet, til nyttige Formaal, kan jeg ikke være enig i. Og fra det ærede Medlems Standpunkt kommer denne Udtømming af $3\frac{1}{2}$ Million Kr. jo til Nytte. Altsaa, jeg kan ikke heller stemme for Forslaget paa den Motivering, som det ærede Medlem fra Langeland gav. Jeg har ogsaa ondt ved at stemme paa Forslaget paa den Motivering, de ærede Forslagsstillere have givet. Jeg maa i meget erkende, ja i alt væsentligt erkende, at hvad det ærede Medlem fra Bestervig (H. Andersen) har sagt angaaende Nyttevirningen af dette Forslag, sikkert nok er rigtigt. Jeg tror ogsaa, at den Hjælp, Landbruget faar gennem dette Forslag, vil, saa at sige, ikke mærkes, og det saa meget mindre, som Hjælpen, jo efter hvad der nu er udviklet udførlig gentagne Gange, aldeles ikke kommer paa de Steder, man kan i hvert Fald ikke vide, at den kommer paa de Steder, hvor Trangen er. Naar jeg desuagtet tror, at burde give dette Forslag min Stemme, i hvert Fald foreløbig, er det i Tillid til, at dette næppe bliver den endelige Afstemning. Jeg vil nemlig antage, at der trods mulige Rivninger inden for det ministerielle Parti dog er saa meget af et Tillidsforhold tilbage imellem den højtærede Finansminister og det høje Landsting oven over, at naar den højtærede Minister meget energisk har erklæret, at han ikke vil vide af Forslaget at sige, antager jeg ikke, at Landstinget for Djæbliket er fundet til at gaa den højtærede Finansminister saa stærkt imod. Jeg nærer altsaa ingen Frygt for, at disse $3\frac{1}{2}$ Millioner skulle forsvinde af Statskassen, fordi vi nu i Dag stemme for det her; der er saa vist ingen Fare i den Henseende. Naar jeg stemmer for Forslaget, er det dog ikke saa meget eller ikke væsentlig for at se, hvorledes ærede Agrarer her oven over ville stille sig over for Spørgsmaalet om en Reduktion af Hartkornskatten, skønt det ogsaa kunde have sin Interesse at se, hvorledes Jordbesidderne, der have taget en fremstuds Plads i Aгрarbevægelsen, vilde stille sig igennem deres Repræsentanter i Landstinget til en Fordring om at røre ved Hartkornskatten. Men, naar jeg ønsker at give dette Forslag min Stemme her, som jeg har sagt: foreløbig, er det, fordi jeg tror, at man ikke fra Folketingets Side bør forsumme den Lejlighed til at sige rørt ved vort Stattesystem

og specielt Hartkornskattningen. Det er jo erkendt fra alle Sider, at vort Stattesystem krænger i højeste Grad til en Reform, og det hvad enten man ser paa Ejendomsstatterne, Tolbskatten eller omtrent en hvilken som helst Skat. Jeg tror, det er en almindelig Erkendelse, at noget af det nyttigste, man kunde komme til, hvis vi overhovedet nogen Sinde kom i en virkelig Arbejdsperiode, var til en Reform af vort Stattesystem, og blandt de Principper, Reformen, Lovgivningsmagten skulde give sig af med, var i første Række Hartkornskattningen. Jeg tror altsaa, at naar der nu en Gang foreligger et Forslag om end paa andre Motiver, dog et Forslag om at reducere Hartkornskatten — og efter hvad den ærede Ordfører har sagt, haaber han jo, at det vil ende med, at vi maatte komme helt bort fra Hartkornskattningen — jeg siger, at naar der foreligger et saadant Forslag, bør vi ikke her i Tinget affære en Forhandling derom, thi hvis der var et Flertal her i Tinget for at nægte dette Forslag, vilde Tinget have det paa sit Ansvar, at en Forhandling om Stattespørgsmaalet specielt om Hartkornskatten blev affaaret. Jeg ønsker ikke at være med til at tage Ansvar for saaledes at have affaaret en Forhandling om et Spørgsmaal, som vi alle erkende for at være særdeles vigtigt. Derfor trods de mange andre Indvendinger, jeg kunde have imod Forslaget, ønsker jeg dog at lade det gaa til videre Behandling.

Lauridsen: Ja, der er jo talt saa rigelig om Forslaget, saa jeg kan slette mig temmelig fort og nøjes med at knytte et Par Bemærkninger til, hvad der allerede er sagt. De ærede Forslagsstillere have høvedet, at dette Forslag var et Forslag, som man efter sit Indhold maatte vente kunde gaa igennem. Jeg kan ikke ganske være enig med dem deri, jeg vil sige, at jeg kunde maasse tænke mig, at dette var et Forslag, som efter min Tanke kunde ventes at gaa igennem. Men efter den Maade, hvorpaa dets Tanker have faaet Form, vil jeg egentlig ikke sige, at jeg er overbevist om, at man paa Forhaand kunde vente at se, at Forslaget ved sit Indhold skulde gaa igennem. Jeg vil nu straks sige, at de ærede Forslagsstillere i deres Motivering have fremhævet dels den her i Landet herskende Misvækst og Mødtilstand, og dels er det ogsaa fremhævet anhydningssvis her i Salen og stærkere uden for denne Sal, at der med dette Forslag tilfugtedes at give en Erstatning for, hvad Landbruget havde tabt ved Statter og maasse ogsaa ellers ved Overgang fra Sølvmonntfoden til den nuværende